

Arrest

nr. 219 281 van 29 maart 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. C. VANHALST
Ossegemstraat 275/4
1080 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 13 december 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 oktober 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANHALST, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

*“De heer
naam: H. (...)
voornaam: A. (...)
geboortedatum: 06.11.1968
geboorteplaats : Jerevan
nationaliteit: Armenië*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven,

binnen 7 dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven In toepassing van artikel van de wet van 15 december 1930 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“L'Administration, l'Office des Etrangers (O.E.), n'a pas respecté la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle de son acte administratif, en ce sens que si elle avait tenu compte de l'ensemble des éléments contenus dans le dossier médical de son épouse :

notamment relatifs à son état de santé chronique grave (hémodialyse réguliers, soit plusieurs fois par semaine entre autres) et qu'à cela s'est ajouté depuis quelque temps notamment le problème d'ordre psychiatrique (état anxio-dépressif majeur chronique réactionnel : dont le degré de gravité est sévère) (pièces 5 et 6) elle aurait dû prendre une mesure plus appropriée afin d'atteindre son but ;

Que de plus compte tenu des éléments connus, l'Office des Etrangers n'a nullement respecté le principe général de droit administratif du respect du délai raisonnable : le requérant n'a quasi aucun délai (7 jours !) pour se préparer avec son épouse et son fils au point de vu médical, transfert médical et tout ce que cela implique alors qu'à l'étranger, en Arménie, tout est le flou, rien n'est précis, elle vas vers la catastrophe.

Ajoutons à cela que les soins ne sont pas gratuit (contrairement à ce que prétend le médecin-conseil et/ou l'Office) et qu'en on ne peut négliger la pratique fructueuse de corruption.

A ce sujet on s'en réfère au rapport Caritas international « Country Sheet Armenia » de janvier 2010 (notamment page 129 joint au dossier administratif) et qui cite :

« 3.4.3.4 Discrimination in health care system (ethnic, religious, social, etc.)

« In Armenia there is not any kinde of ethnic, religious discrimination. The discrimination « is rather connected with the ability of the patients to pay for medical services. »

Qu'en plus le requérant est malade et est en incapacité de travail (un certificat ne sait être remis que ultérieurement).

Le fils H. A. (...), également en soins réguliers x..fois par semaine doit suivre un traitement en hémodialyse et a obtenu un OQT à la même date.

Que la décision du Secrétaire d' Etat (de l'O.E.) est incomplètement motivée et l'acte administratif (l'annexe 13) n'a pas tenu compte d'éléments essentiels – dont elle a connaissance - vu les diverses pathologies de l' épouse du requérant (pièces 7 et l'avis médical pièce 8) ;Que de plus dans le secteur des soins de santé la réglementation impose d'assurer la continuité des soins. Ici aussi lors de la délivrance de l'Ordre de quitter le territoire l'Office n'a nullement mis en balance cet aspect, en vu de prendre une décision qui tienne compte des éléments humains et de soins de santé vitaux, à intégrer dans la mesure. A défaut il y a méconnaissance de l'article 3 de la CEDH - en conséquence la décision est viciée : il y a violation du principe de bonne administration et de l'obligation de motivation formelle ;

Que la décision du Secrétaire d' Etat (de l'Office des Etrangers) est incomplètement motivée et l'acte administratif (l'annexe 13) n'a pas tenu compte d'éléments essentiels – dont elle a connaissance - vu les diverses pathologies des membres de famille du requérant : en conséquence la décision est viciée : il y a violation du principe de bonne administration et de l'obligation de motivation formelle

Que le requérant rétorque :

Que l'Ordre de quitter le territoire (OQT) est établi sur base de l'absence de visa et contrairement à d'habitude l'ordre ne stipule pas le frais motif : il est établi du fait que l' O.E croit erronément que c'est le requérant qui a introduit la demande 9ter du 29.07.2018 posté le 30.07.2018 ;

Qu'en fait l'OQT est délivré à la suite d'une décision prise à l'encontre d'une demande d'autorisation de séjour ayant été introduite par recommandé uniquement par et pour son épouse, madame M. A. (...) en

date du 30.07.2018 (et non par ou pour le requérant ni par ou pour son fils, monsieur H. A. (...)) et déclarée « recevable mais non-fondée » en date du 31.10.2018 notifiée le 14.11.2018 ;

Conclusion :

l' OQT est très incomplètement motivé, l' Office des Etrangers n'a pas tenu compte de tous ces éléments essentiels relatifs aux pathologies de l'épouse du requérant et des soins que nécessite également son fils, ce qui porterait un grave préjudice en cas de retour vers l'Arménie.

l'Office a pris une décision trop hâtive et donné un délai (OQT de 7 jours) humainement inadmissible, n'a rien mis dans la balance avec d'en arriver à cette décision, n'a même pas envisagé une mesure alternative éventuelle ! Tout cela sans tenir compte de tous les éléments ayant été transmis dans les demandes d'autorisation de séjour introduites sur base de l'article 9ter de la loi du 15.12.1980 ;

Renvoyer le requérant vers son pays comporte donc un sérieux risque d'aggravation certaine de l'état de santé de ses proches (épouse et fils) : le requérant est le seul qui est d'appui dans le ménage et aide dans les diverses démarches et déplacements vers médecin et clinique (il en est le soignant virtuel) motif de la demande d'autorisation de séjour en application de l'article 9ter de la loi du 15.12.1980 ;

Que dans ces conditions, exécuter l' OQT L'ANNEXE 13 pourrait être considéré d'après les normes internationales, comme un traitement inhumain (non respect de l'article 3 de la Convention Européenne des Droits de l'Homme) en ce sens que l'article stipule que nul ne peut être soumis à la torture ni à des peines ou traitements inhumains ou dégradants."

2.2. Hij betoogt dat geen rekening gehouden werd met de medische elementen van zijn echtgenote, namelijk anxio-depressiviteit. Hij meent dat de termijn van 7 dagen niet redelijk is. In Armenië zou alles onzeker zijn. Hij verwijst naar een rapport van Caritas International. Hij zou ziek zijn en niet geschikt om te werken. Zijn zoon zou ook nood hebben aan hemodialyse. Bij een terugkeer zou de continuïteit van de zorgen niet zijn gegarandeerd.

2.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 7, alinea 1, 1° van de vreemdelingenwet omdat verzoeker niet in bezit is van de documenten voorzien in artikel 2 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker kent de motieven van de bestreden beslissing, daar hij ze aanvecht in zijn verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

Verzoeker kan niet worden gevolgd dat er geen rekening is gehouden met de medische situatie van zijn gezinsleden. Het bevel om het grondgebied te verlaten werd pas genomen nadat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard. De medische situatie van zijn echtgenote werd dus onderworpen aan een onderzoek door de ambtenaar-geneesheer. Bovendien werden er voorafgaand aan de aanvraag 9ter reeds verschillende aanvragen 9ter ingediend die alle negatief werden afgesloten. In het administratief dossier bevindt zich ook een onderzoek in het licht van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

"Bij de behandeling van de aanvraag, werden de volgende elementen onderzocht (in toepassing van artikel 74/13) :

- 1) Hoger belang van het kind:*
- 2) Gezin- en familielevens: verderzetten*

3) *Gezondheidstoestand: hebben hiervoor meerdere aanvragen 9ter ingediend; deze zijn echter allemaal negatief afgesloten en er worden geen nieuwe medische elementen aangedragen die erop zouden wijzen dat één van hen niet zou kunnen reizen, de voorgelegde documenten werden ook reeds gebruikt bij de aanvragen 9ter en werden niet weerhouden”*

Het bestreden bevel bevat inderdaad geen belangenafweging. Er dient in dit verband echter te worden opgemerkt dat het bevel werd genomen nadat de beslissing op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd genomen, zodat uit de stukken van het dossier blijkt dat de verwerende partij op de hoogte was van de medische toestand van verzoeker en zijn gezinsleden en dit alles in rekening werd gebracht vooraleer het bestreden bevel werd genomen.

Waar hij kritiek levert op de termijn om het grondgebied te verlaten en meent dat 7 dagen niet redelijk is, dient te worden opgemerkt dat hij het belang ervan niet aantoonde. Inmiddels zijn al meer dan 7 dagen verstreken en hij toont niet aan dat hij grondgebied zou verlaten zelfs binnen de termijn van 30 dagen.

Het enig middel is ongegrond

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC